

Tertiær vulkansk aktivitet og tektonik i Kangerdlugssuaq distriktet, Østgrønland

C. K. BROOKS

Island er et af de mest velkendte eksempler på en såkaldt »mantle plume«, selv om man ikke er enig om eksistensen af disse plumes. De i foredraget omtalte undersøgelser i Kangerdlugssuaq området i Østgrønland har haft til formål at studere de tidligste stadier i udviklingen af den islandske plume.

I ældre Tertiær var dette område hævet som en dome med en diameter på ca. 200 km og en maximum højde på ca. 3,5 km. Samtidig opstod en tre-grenet rift ledsaget af kraftig vulkanisme. Denne var alkalisk langs den rift,

hvor Kangerdlugssuaq nu ligger, men tholeiitisk langs den nuværende kystlinie. De talrige tholeiitiske dykes i kystzonen er vidnesbyrd om en begyndende dannelse af ny oceanbund som senere blev til Atlanten.

Fordeling af forskellige petrokemiske typer af bjergarter blev beskrevet og knyttet til den regionale tektonik.

(Foredrag i Dansk Geologisk Forening 3. maj, Aarhus).

Institut for Petrologi,
DK-1350 København K.
Østervoldgade 5-7,

Islands Neogene flora

WALTER L. FRIEDRICH OG LEIFUR A. SIMONARSON

De islandske Tertiære floraers stratigrafiske placering har længe været omdiskuteret. Islands geografiske isolering og de forskellige stratigrafiske opfattelser på begge sider af Atlanterhavet vanskeliggjorde i høj grad en korrelation af de islandske Tertiære floraer med floraer i andre områder.

Imidlertid har man i de sidste år udført talrige absolutte aldersbestemmelser, som viser en klar zonal aldersinddeling. Den midtatlantiske ryg, som skærer Island diagonalt som den neovulkanske zone, hører til den yngste zone. På begge sider af denne zone følger ældre zoner, der i øst og vest bliver op til ca. 20 mill. år.

Planteførende horisonter, der forekommer særlig hyppigt som interbasaltiske lag i plateaubasalterne på den nordvestlige halvø og på Vestisland, kan på grundlag af nyere dateringer placeres i Miocæn-Pliocæn. Den palæofloristiske analyse af de aldersmæssigt forskellige islandske Neogene floraer viser, at der

består et slægtskab til den, som i dag forekommer i det østlige Nordamerika, især til den nordlige del af Eastern Deciduous Forests Province. Sammensætningen af den islandske Neogene flora lader formode, at der i Neogen var en landforbindelse fra Island mod vest over Grønland til Nordamerika.

(Foredrag i Dansk Geologisk Forening 3. maj, Aarhus).

Geologisk Institut,
Aarhus Universitet,
DK-8000 Aarhus C.

&
Raunvísindastofnun Háskólans
Reykjavík, Island.